

Исус Христос-маркетингов продукт със запазени права

Вярно ли е че използваме името на Бог за собствени облаги?

Идеята да се използва името на Бог с цел печалба не е нова. Не случайно сам Исус прекатурва масите и изгонва търговците от храма.

Днес ние имаме на разположение тонове платена литература, дискове, семинари, песни, фотоси, кръстчета, икони и всевъзможни други символи на вяра. Превърнали сме Исус в маркетингов продукт, който се надпреварваме да пласираме и върху който дори смеем да предявяваме авторски права.

Исус казва ”Даром сте получили, даром давайте”. Представете си сега един Исус, който търси отплата при всяко изцеление на болен, който събира входни такси за своите проповеди или който слага авторски права за всичко, което знае и е получил от Отец си и го препродава на своите ученици. Звучи абсурдно, нали? Но 2000 по-късно, за нас е напълно естествено да рекламираме и предлагаме за продан всевъзможни духовни принципи, стъпки за успех, вдъхновяващи снимки и музика. И както сами може да предположите, с благородния мотив, че ние го правим за Бог. Не само това, но ние държим правата върху дадения продукт и настояваме никой да не го използва без наше разрешение, освен ако не ни плати.

Разбира се, не искам да кажа, че ние трябва да пишем анонимни книги и песни или че не можем да възнегодуваме когато някой друг ги използва като си преписва свои заслуги-това е лъжа и кражба. Но всъщност кой е автора-ние или Бог?

Какво бихте казали примерно на един професионален музикант, който иска да си изкарва прехраната като пише християнски песни?

Бих казал че това е негов избор, тъй като Исус никъде не говори за професионални(платени) музиканти, хвалители, проповедници и т.н., тоест това е негов проблем. Въпреки това, ако една християнска общност счита, че има нужда от такъв човек тя може да отдели средства за него, но това трябва да става по убеждение и взаимно съгласие, а не наложено от един човек или от някаква традиция.

Да, но нали все пак работника заслужава своята заплата?

В Лука 10 Исус казва: „3 Идете: ето, аз ви изпращам като агнета посред вълци. 4 Не носете ни кесия, ни торба, ни обуца, и никого по пътя не поздравявайте. 5 И в която къща влезете, първо казвайте: Мир на тоя дом! 6 И ако бъде там някой син на мира, вашият мир ще почива на него; но ако няма, ще се върне на вас. 7 И в същата къща седете, и яжте и пийте каквото ви сложат; **защото работника заслужава своята заплата.** Недейте се премества от къща в къща.”

Подобен в това отношение е и Матей 10, откъдето ясно се вижда, че изразът „работникът заслужава своята заплата” означава, че той заслужава своята прехрана. Тук не можем да видим ни най-малък намек за печалба или някакви инструкции за развитие на мрежови маркетинг.

Колко просто казано: „Не носете ни кесия, ни торба”. Днес много медийни проповедници-звезди, особено в САЩ, демонстрират смайващи финансови резултати. Някой от тях имат лъскави коли и дори частни самолети, които те твърдят, че са им нужни за да работят на Божията нива. Тяхното състояние, естествено, е „благословение от Бога”. Ако финансовото благоденствие беше толкова важен фактор, то Исус Христос с всичките си дарби и таланти щеше да е най-богатия човек на земята, а апостолите щяха да са поне мултимилионери.

Днес има църкви, където доходите на пасторите са правопропорционални на броя на техните членове. Създадени са цели вериги от църкви с клонове в една или друга държава-всичко това както те се опитват да ни убедят „за да имаме идентичност и да черпим от общите ресурси”. Да, ние живеем в материален свят и имаме нужда от финансови средства. Но ако взимаме пари само за практикуване на дарбите си, то „ние вече сме получили своята награда”.

И все пак каква е нашата награда?

Това е въпрос, който всекидневно си задаваме: Какво ще получим от тази работа? Какво ще получим от тази връзка? Какво ще получим ако направим това или онова за Бог? Истината е, че ние като вярващи вече сме получили повече от достатъчно-вечен живот с Бог. На този фон, всяка друга временна материална придобивка изглежда незначителна. Не случайно Исус казва да събираме съкровищата си на небето. Така че, за мен въпроса, който трябва да си зададем не е „Какво ще получим?”, а „Какво ще дадем, след като вече сме получили?”